

Second Sunday in Ordinary Time – January 16, 2022

“For Pete’s sake will you kids be quiet?” This question, no doubt, has passed the lips of numerous parents through the years. It’s tempting to speculate as to who, exactly, was instructing Isaiah to be quiet. Neighbors? Fellow prophets? Family? No matter. Isaiah says firmly that for the sake of Jerusalem and Zion he will not be silent. Conversely, in the familiar passage in today’s Gospel reading, Mary chides her son to break his silence, to save the wedding soon to run out of wine. Jesus responds with a prophetic action, one that signals the miraculous, bountiful joy flowing at the heavenly wedding feast. Prophetic words, prophetic deeds—both flow from a broken silence.

The Corinthians seem to have been Paul’s problem children. His two letters to them are much longer than any of his other letters—two, three, or four times as long as some. It seems that if the early Christians at Corinth could misunderstand or do something wrong, they would. Fortunately for us, the two letters to the Corinthians, though they contain much didactic or instructional material, also provide some of Paul’s most well-crafted and grace-filled writing. This is certainly true today, with Paul’s litany of gifts that the Spirit bestows on the faithful, even to this day. Paul seeks to calm the squabbling that seems to have been going on, as the Corinthians tried to claim one gift or another as more important. All gifts come from the same Spirit, Paul reminds them; and the various gifts are given for the benefit of the community. When jealousy arises in our midst today, we can still turn to Paul’s insights so we might stop being prideful, problem children.

WONDROUS CHILD

In the Gospel scene at Cana, we see Mary turning to her own child, Jesus. Perhaps she recalled the power of the Spirit that had flowed in her womb at his Incarnation, leading her to discern that surely he must have Spirit-given gifts that could help with the impending crisis at the wedding. As at her Annunciation, she may not have been completely certain, at first, exactly how this would come about, but in faith at Cana she turned to Jesus. In faith, her words, “do whatever he tells you,” echoed her reply to Gabriel: “Let it be done to me as you say.” In faith, she knows whatever words the Word will speak are bound to bring another inbreaking of the Spirit, another manifestation of God’s reign. And she is right. Her wondrous child, John the Evangelist tells us, performed his first wonder there, and signaled the presence of the divine in the everyday.

Today’s Readings: Is 62:1–5; Ps 96:1–2, 2–3, 7–8, 9–10; 1 Cor 12:4–11; Jn 2:1–11

Segundo Domingo del Tiempo Ordinario – 16 de Enero de 2022

“Por el amor de Dios, ¿se pueden callar?” Esta pregunta, sin duda, ha pasado por los labios de numerosos padres a lo largo de los años. Resulta tentador especular sobre quién exactamente, le ordenaba a Isaías que se callara. ¿Los vecinos? ¿Compañeros profetas? ¿La familia? No importa. Isaías dice con firmeza que, por el bien de Jerusalén y Sion, no se callará. A la inversa, en el conocido pasaje de la lectura del Evangelio de hoy, María reprende a su hijo para que rompa su silencio, para salvar la boda que pronto se va a quedar sin vino. Jesús responde con una acción profética, que señala la alegría milagrosa y abundante que fluye en el banquete de bodas celestial. Palabras proféticas, hechos proféticos: ambos surgen de un silencio roto.

Los corintios parecen haber sido los hijos problemáticos de Pablo. Sus dos cartas a ellos son mucho más largas que cualquiera de sus otras cartas – dos, tres o cuatro veces más largas que algunas. Parece que, si los primeros cristianos de Corinto podían malinterpretar o hacer algo mal, lo hacían. Afortunadamente para nosotros, las dos cartas a los Corintios, aunque contienen mucho material didáctico o instructivo, también proporcionan algunos de los escritos más bien elaborados y llenos de gracia de Pablo. Esto es ciertamente cierto hoy en día, con a letanía de dones que el Espíritu concede a los fieles, incluso hasta el día de hoy. Pablo trata de calmar la disputa que parece haber existido, ya que los corintios trataban de reclamar un don u otro como más importante. Todos los dones proceden del mismo Espíritu, les recuerda Pablo, y los distintos dones se conceden en beneficio de la comunidad. Cuando los celos surgen en nuestro entorno, podemos recurrir a las ideas de Pablo para dejar de ser niños orgullosos y problemáticos.

EL NIÑO O DESEADO

En la escena evangélica de Caná, vemos a María dirigirse a su propio hijo, Jesús. Tal vez recordaba la fuerza del Espíritu que había fluido en su vientre en el momento de su encarnación, lo que la llevó a discernir que seguramente él debía tener dones otorgados por el Espíritu que podrían ayudar en la inminente crisis de la boda. Al igual que en la Anunciación, es posible que al principio no estuviera completamente segura de cómo se produciría esto, pero en Caná se dirigió a Jesús con fe. Con fe, sus palabras, “hagan lo que él les diga”, se hicieron eco de su respuesta a Gabriel: “Hágase en mí lo que tú digas”. En la fe, ella sabe que cualquier palabra que la Palabra diga está destinada a traer otra irrupción del Espíritu, otra manifestación del reino de Dios. Y tiene razón. Su maravilloso hijo, según nos cuenta el evangelista Juan, realizó allí su primer prodigio y señaló la presencia de lo divino en lo cotidiano.

Lecturas de hoy: Is 62:1–5; Sal 96 (95):1–2, 2–3, 7–8, 9–10; 1 Cor 12:4–11; Jn 2:1–11

Chúa Nhật Tuần II Mùa Thường Niên Năm C

BÀI ĐỌC I: Is 62, 1-5

"Người chồng sẽ vui mừng vì vợ".

Trích sách Tiên tri Isaia.

Vì Sion, tôi sẽ không im tiếng, và vì Giêrusalem, tôi sẽ không nghỉ ngơi, cho đến khi Đấng công chính xuất hiện như ánh sáng, Đấng Cứu độ Sion đến như ngọn đuốc sáng ngời. Mọi dân tộc sẽ thấy Người là Đấng công chính của người, và mọi đế vương sẽ thấy vinh hiển Người. Chính Chúa sẽ đặt cho người một tên mới. Người sẽ là triều thiên vinh hiển trong tay Chúa, và vương miện quyền bính trong tay Thiên Chúa người, người sẽ không còn gọi là kẻ bị ruồng bỏ, và đất người sẽ không còn gọi là chốn hoang vu. Người sẽ được gọi là "kẻ Ta ưa thích", và đất người sẽ được gọi là đất có dân cư, vì người đẹp lòng Thiên Chúa, và đất người sẽ có dân cư.

(Như) thanh niên sẽ ở cùng trinh nữ, con cái người sẽ ở trong người; (như) người chồng sẽ vui mừng vì vợ, Thiên Chúa người sẽ vui mừng vì người. Đó là lời Chúa.

ĐÁP CA: Tv 95, 1-2a. 2b-3. 7-8a. 9-10ac.

Đáp: Hãy tường thuật phép lạ Chúa giữa chư dân (c. 3).

Xướng:

1) Hãy ca mừng Thiên Chúa bài ca mới, hãy ca mừng Thiên Chúa đi, toàn thể địa cầu. Hãy ca mừng Thiên chúa, hãy chúc tụng danh Người. - Đáp.

2) Ngày ngày hãy loan truyền ơn Người cứu độ. Hãy tường thuật vinh quang Chúa giữa chư dân, và phép lạ Người ở nơi vạn quốc. - Đáp.

3) Hãy kính tặng Thiên Chúa, hỡi người chư dân bá tánh, hãy kính tặng Thiên Chúa quyền thế với vinh quang, hãy kính tặng Thiên Chúa vinh quang xứng với danh Người. - Đáp.

4) Hãy mặc lễ phục, thờ lạy Thiên Chúa. Toàn thể địa cầu, hãy run sợ trước thiên nhan, hãy công bố giữa chư dân rằng Thiên Chúa ngự trị. Người cai quản chư dân theo đường đoan chính. - Đáp.

BÀI ĐỌC II: 1 Cr 12, 4-11

"Cùng một Thánh Thần ban phát ơn riêng cho mỗi người theo như Người quy định".

Trích thư thứ nhất của Thánh Phaolô Tông đồ gửi tín hữu Cô-rintô.

Anh em thân mến, có những hồng ân khác nhau, nhưng vẫn là một Thánh Thần; có nhiều chức vụ khác nhau, nhưng chính là một Chúa; và có những hành động khác nhau, nhưng chính là một Thiên Chúa, Người thực hiện hết

mọi cái trong mọi người. Ơn Thánh Thần ban cho mỗi người mỗi khác, cốt để mưu cầu công ích. Người thì được Thánh Thần cho lời khôn ngoan, kẻ khác thì được lời thông minh, theo cùng một Thánh Thần; người khác được đức tin, trong cùng một Thánh Thần; kẻ khác nữa được ơn chữa bệnh, trong cũng một Thánh Thần đó; có người được ơn làm phép lạ, có kẻ được ơn tiên tri, người khác được ơn phân biệt các thần trí; có người được ơn nói nhiều thứ tiếng; người khác được ơn giải thích các thứ tiếng. Nhưng cùng một Thánh Thần duy nhất thực hiện tất cả những điều đó. Người ban phát ơn riêng cho mỗi người theo như Người quy định. Đó là lời Chúa.

ALLELUIA: Lc 19, 38

Alleluia, alleluia! - Chúc tụng Đức Vua, Đấng nhân danh Chúa mà đến, bình an trên trời và vinh quang trên các tầng trời. - Alleluia.

PHÚC ÂM: Ga 2, 1-12

"Chúa Giêsu đã làm phép lạ đầu tiên này tại Cana xứ Galilêa".
Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Gioan.

Khi ấy, có tiệc cưới tại Cana xứ Galilêa. Và có mẹ của Chúa Giêsu ở đó. Chúa Giêsu và các môn đệ Người cũng được mời dự tiệc cưới. Và bỗng thiếu rượu, mẹ Chúa Giêsu nói với Người: "Họ hết rượu rồi". Chúa Giêsu nói với mẹ: "Hỡi bà, Con với bà có can chi đâu, giờ Con chưa đến". Mẹ Người nói với những người giúp việc: "Hễ Người bảo gì, thì phải làm theo". Ở đó có sáu chum đá, dùng vào việc thanh tẩy của người Do-thái, mỗi chum đựng được hai hoặc ba thùng nước. Chúa Giêsu bảo họ: "Hãy đổ nước đây các chum". Họ đổ đầy tới miệng. Và Chúa Giêsu bảo họ: "Bây giờ hãy múc đem cho người quản tiệc!" Và họ đã đem đi. Khi người quản tiệc nếm thử nước đã hoá thành rượu, ông không biết tự đâu ra, nhưng những người giúp việc đã múc nước thì biết, ông mới gọi tân lang mà nói: "Ai cũng đem rượu ngon ra trước, khi khách ngà ngà thì mới đem rượu xoàng hơn. Còn ông, ông lại giữ rượu ngon tới giờ này". Chúa Giêsu đã làm phép lạ đầu tiên này tại Cana xứ Galilêa, và đã tỏ vinh quang Người và các môn đệ Người tin Người.

Sau đó Người xuống Capharnaum làm một với mẹ Người, anh em (Người) và môn đệ của Người, nhưng các Ngài chỉ lưu lại ở đó ít ngày thôi. Đó là lời Chúa.